

— Ама тѣ поржчаха рѣдко да ходишѣ на леда, а повече уроцитѣ си да гледашѣ, добавя майка му сжщо тѣй усмихната.

И Дечко не злоупотреби; той рѣдко, само по празниците, отива на леда и уроцитѣ си никога не занемарява.

Т. Янковъ.

Царскиятъ синъ Рихардъ.

Едно врѣме живѣеше единъ кралъ, който имаше 8 годишенъ синъ, на име Рихардъ. Кралицата бѣ умрѣла, когато дѣтето току-що бѣше се явило на бѣлъ свѣтъ.

Кралътъ много обичаше сина си, но малко се грижеше за възпитанието му. Въ това му прѣчеха разнитѣ грижи по управлението на царството и други тежки задължения. Рихардъ растѣше подѣ надзора на възпитатели, които не умѣха да направляватъ буйното момче въ послушность и мекость.

Когато врѣмето биваше хубаво и грѣеше слънце, Рихардъ лудо играеше по царския паркъ, биеше майски брѣмбари и катерици, ловѣше птици и поставяше примки за питомнитѣ зайци. Когато пѣкъ валѣше дѣждъ, той си стоеше въ стаята и жадно четеше приключенията на ловци и разкази за войни. Рихардъ съ нетѣрпѣние чакаше врѣмето, когато и той ще можеше да взема участие въ лова.